

## Porównanie tłumaczeń Rzymian 7:7

| Przekład | Rodzaj                 | Nazwa                                                                                       | Treść                                                                                                                                                                                                           |
|----------|------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| NPI+     | Przekład interlinearny | Nowodworski Grecko-Polski Interlinearny Przekład Pisma Świętego Starego i Nowego Przymierza | Co więc powiemy? — Prawo grzechem? Nie może stać się! Ale — grzechu nie poznałbym, jeśli nie przez Prawo, — — bowiem pożądania nie pojąłbym, jeśli nie — Prawo mówiło: Nie będziesz pożądał.                    |
| TRO16+   | Przekład interlinearny | Interlinearny Przekład Textus Receptus Oblubienicy                                          | Co więc powiemy Prawo grzechem nie oby stało się ale grzech nie poznałem jeśli nie przez Prawo zarówno bowiem pożądanie nie poznałem jeśli nie Prawo mówiło nie będziesz pożądać                                |
| PBD      | Przekład dosłowny      | EIB Przekład dosłowny                                                                       | Cóż więc powiemy? Że Prawo to grzech?*<br>W żadnym razie! Przecież nie poznałbym grzechu, gdyby nie Prawo;** *** bo też o pożądaniu nie wiedziałbym, gdyby Prawo nie mówiło: Nie będziesz pożądał .****1)2)3)4) |
| PBPW     | Przekład dosłowny      | Nowy Testament Popowski-Wojciechowski                                                       | Co więc powiemy? Prawo grzechem? Nie może stać się; ale grzechu nie pojąłbym, jeśli nie poprzez Prawo, także bowiem pożądania nie znałbym, jeśli nie Prawo mówiłoby: Nie będziesz pożądać.                      |
| TRO      | Przekład dosłowny      | Textus Receptus Oblubienicy                                                                 | Co więc powiemy Prawo grzech(em) nie oby stało się ale grzech nie poznałem jeśli nie przez Prawo zarówno bowiem pożądanie nie poznałem jeśli nie Prawo mówiło nie będziesz pożądać                              |

<sup>1)</sup> W <x>520 7:7-13</x> chodzi o Prawo Mojżesza. W Rz mowa jest również o prawie Bożym w sensie ogólniejszym. To prawo Boże jest wyrazem woli Boga w odniesieniu do postawy i postępowania człowieka. Daje ono o sobie znać poprzez nakazy i zakazy podane w Słowie Bożym (<x>520 7:8</x>), ale także przez nakazy i zakazy wypływające z sumienia człowieka (<x>520 2:13-15</x>). To prawo Boże dotyczy wszystkich ludzi wszystkich czasów. Na każdym spoczywa powinność jego przestrzegania. Na podstawie tego prawa Bóg będzie sądził człowieka (<x>520 2:16</x>). <x>520 7:7-13</x> jest rozwinięciem myśli wyrażonej w <x>520 7:5</x>, tj. skoro Prawo rozbudza w nas grzeszne namiętności, to czyż nie jest ono równoznaczne z grzechem?

<sup>2)</sup> Prawo zatem nie jest równoznaczne z grzechem. Ma się ono do grzechu tak jak – po pierwsze – katalizator do substratów reakcji. Podobnie jak katalizator wpływa przyspieszając na przebieg reakcji chemicznej, Prawo dostarcza grzesznej naturze ludzkiej bodźca, który wyrywa tkwiący w niej grzech ze stanu uśpienia (<x>520 7:8</x>, 12). Po drugie, Prawo ma się do grzechu tak, jak promienie rentgenowskie do materiału, który przeświełają. Podobnie jak promienie te nie leczą, lecz wykrywają to, co trzeba leczyć, tak Prawo nie usuwa grzechu i nie zbawia od niego, a jedynie – jako święte, sprawiedliwe i dobre (w. 12) – doskonale obnaża złe żądze grzesznej natury ludzkiej (w. 7) oraz samą grozę grzechu (w. 13). Końcem Prawa jest Chrystus (<x>520 10:4</x>), jednak nie w tym sensie, że znosi Prawo – Bóg bowiem będzie sądził ludzi na podstawie Prawa – ale w tym sensie, że człowiek w Chrystusie jest kimś, kto skończył swe dawne życie i przez to wypadł ze sfery, w której rządzi Prawo (<x>550 4:4-5</x>). Według jakich norm mamy zatem żyć, skoro w Chrystusie umarliśmy dla Prawa? Mamy żyć według prawa Ducha (<x>520 8:2</x>), być posłuszni prawu Chrystusowemu (<x>530 9:21</x>), postępować według Ducha (<x>550 5:16</x>, 25) – są to określenia synonimiczne. Dla lepszego wyjaśnienia posłużmy się obrazem ogrodu w Edenie. Rosło tam wiele drzew. Ale tylko dwa nazwane: drzewo poznania dobra i zła oraz drzewo życia. Człowiek zjadł z drzewa poznania dobra i zła i w konsekwencji jego życie przeniknięte jest odróżnianiem dobra od zła, pytaniem o to, co dobre, a co złe. W Chrystusie zjedliśmy owoc z drzewa życia. Nie musimy zatem zadawać pytania starego drzewa. Możemy szukać Jego życia w nas i przez nas; pytać nie o to, co dobre i co złe, ale o to, co jest Chrystusowe, i o to, co może uczynić Go w naszym życiu jeszcze bardziej widocznym. Rola Prawa w życiu chrześcijanina streszcza się w czterech P : (1) Przykład; mamy robić z niego właściwy użytek, <x>530 10:6</x>, 11; <x>610 1:8-11</x>. (2) Pociecha, <x>520 15:4</x>. (3) Proroctwo, <x>530 15:3-4</x>. (4) Podręcznik służący poznaniu kultury SP.

<sup>3)</sup> <x>520 3:20</x>

<sup>4)</sup> <x>20 20:17</x>; <x>50 5:21</x>; <x>520 13:9</x>